

Ја сам стари и дугогодишњи заговорник наступа у једној колони. И много пута сам говорио о предности таквог наступа. Међутим, након прошлoгодишњих избора у Црној Гори и успеха тамошње опозиције, нагло је порасла популарност опције изласка у неколико идеолошки хомогенијих колона, које би, бар теоретски, могле да мотивишу шири круг бирача. Мислим да се ту превиђају специфичне разлике између нашег и црногорског случаја. А пре свега то да ће режим одмах искористити прилику да додатно замути воду и лансира бар још неколико својих “опозиционих” листа, што ће повећати ионако већ постојећу гужву на опозиционој сцени”, каже у разговору за Данас Ђорђе Вукадиновић, уредник Нове српске политичке мисли, одговарајући на наше питање какве су шансе за груписање опозиције у једној колони или је за њу боље да иде у више колона.

Спомиње се и компромисно решење?

– У сваком случају, мислим да је најпогубније оно што се понегде чује и предлаже као “компромисно” решење – да се у Београду иде са јединственом листом, а на осталим

изборима у више колона. То “на папиру” може да делује ок, али у пракси ствара конфузију и шаље лошу поруку.

Али мислим да је фокус само на београдске изборе, на чему инсистира део јавности и политичких актера, потпуно погрешан и унапред губитнички. Став да се треба посветити само Београду јер је остатак Србије већ ионако изгубљен јесте сигуран пут да се изгуби и Београд

Може ли уједињена опозиција да победи у Београду и да ли је добитна стратегија фокус на Београд или је то варка, док траје права припрема за председничке изборе?

– Није спорно да је, из различитих разлога, опозиција нешто јача у Београду него у остатку Србије. Али мислим да је фокус само на београдске изборе, на чему инсистира део јавности и политичких актера, потпуно погрешан и унапред губитнички. Став да се треба посветити само Београду јер је остатак Србије већ ионако изгубљен јесте сигуран пут да се изгуби и Београд. То, евентуално, може заступати неки локални покрет или група грађана који немају намеру да на остале изборе излазе, али мислим да опозиција не сме, а и неће заузети такав став.

Вучић је увећало у кампањи за председничке изборе, а опозиција још није одлучила ни да ли ће изаћи на изборе, а о могућем председничком кандидату се није ни разговарало?

– Вучић је и иначе увек у кампањи – и то је једино чиме се бави и што га занима. Али, поштено говорећи, тражити од опозиције да се, овде и сада, унапред изјасни о свом изласку или неизласку на изборе била би само услуга режиму. Треба се, колико год је то могуће, спремати за оба сценарија. И за излазак, и за бојкот. Али чињеница је да, нажалост, прошле године опозиција на крају није била спремна ни за једно ни за друго, зато и могу рећи да потпуно разумем Ваше питање и садашње нестрпљење.

Због изјаве да Мариника Тепић није ваш председнички кандидат жестоко сте испрозивани на друштвеним мрежама. Због чега она није ваш кандидат?

– Индикативно је да је део опозиционе твитер-јавности ту, свесно или несвесно, пао на спин режимских медија о неком, тобоже, страшном “нападу”. Напротив. У тој интегралној изјави за КТВ изрекао сам и низ похвала. Али мој кандидат наравно да није (баш као ни обрнуто), што – као што сам тамо и рекао – не значи да не треба да имамо коректне односе и да не можемо да сарађујемо у неком широком, или најширем опозиционом фронту. Но, ако бих сада почео да објашњавам зашто није мој кандидат, само бих доливао уље на ватру. Зато ћу то прескочити. У сваком случају, треба да се фокусирамо на режим и његова непочинства, али не волим да ико икога ућуткава, нити да се унутар опозиционе јавности ствара клима “одјека и реаговања” и кампање против неистомишљеника попут оних какве гледамо у СНС-у.

Имате ли ви свог председничког кандидата?

– Немам кандидата. А и да имам свакако не бих унапред са њим лицитирао по медијима, па да га режим демонизује и медијски растргне за пар недеља. Плус што мислим да је много важније изборити се за што више слободе медијског и политичког простора без којег било који, па и најбољи замишљени кандидат, неће имати шансе.

Поједине ваше колеге тврде да су председнички избори практично завршени?

Далеко од тога да мислим да су председнички избори већ завршени. То да су “председнички избори решени” порука је коју смишљено емитује режим ради деморализације опозиционих гласача, а прихвата је и шири и део опозиционе јавности и тзв. “струке”

– Далеко од тога да мислим да су председнички избори већ завршени. То да су “председнички избори решени” порука је коју смишљено емитује режим ради деморализације опозиционих гласача, а прихвата је и шири и део опозиционе јавности и тзв. “струке”. Заборавља се да је Вучић 2017. при осредњој излазности, по званичној статистици, имао натегнутих 55 одсто гласова. А у међувремену се ваљда макар неко разочарао и макар неко преминуо. У сваком случају, далеко је то од “сигурног тријумфа”. Уосталом, да је Вучић баш толико сигуран у “лаку победу”, не би радио све ово што ради. Не би било овакве медијске стеге, не би било “анексије” Шапића, шпанске крагне за

Далеко од тога да су председнички избори „већ завршени“. Није добро да се опозиција редукује с

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 30 август 2021 10:50

Дачића (да не истиче председничку кандидатуру), свакодневног шиканирања опозиције, предизборног “кићења” бирача са десетима и стотинама евра итд.

Какав би требало да буде профил заједничког опозиционог председничког кандидата?

Плашим се да, свесно или не, постоји тенденција да се под “опозицијом” режиму подразумева само тзв. “роевропска” и “грађанска” опција. А рекао бих да таква редукција одговара највише управо Вучићу, мада ни странцима није мрска

– Јасно је да би он морао на неки начин оличавати синтезу оба пола српског политичког спектра, и оног, условно речено, “грађанског”, као и оног “националног”. На страну што ја мислим да је та подела, у суштини, погрешна и штетна. Плашим се да, свесно или не,

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 30 август 2021 10:50

постоји тенденција да се под “опозицијом” режиму подразумева само тзв. “проевропска” и “грађанска” опција. А рекао бих да таква редукција одговара највише управо Вучићу, мада ни странцима није мрска. Он онда може навелико да удара у своје лажнопатриотске жице, а сву опозицију, у идеолошком смислу, да представља као неку врсту просто-проширеног ЛДП-а, који је и у своје најбоље време једва добацивао до 5 одсто подршке. Управо зато Вучић и његови пропагандисти највише воле да као главне противнике таргетирају управо припаднике те “радикално грађанске” опције, јер зна да га она не може суштински угрозити. Зар мислите да је случајно да приликом ретких ТВ сусрета са неистомишљеницима Вучић бира да се “сучељава” управо са њима (на пример Јелена Милић, Бошко Јакшић), јер, као што рекох, са таквим опонентима може лакше да се представља као “борац за националну ствар”.

Може ли опозиција из афере Беливук да извуче неку корист, или ће та афера до избора бити заборављена?

– Афера Беливук је, објективно гледано, заиста озбиљан ударац за режим. И у свакој иоле нормалној и иоле демократској земљи неминовно би довела до ланчаних оставки, пада владе, а вероватно и “импичмента”. Што се потенцијалне “опозиционе користи” од ове афере тиче, мислим да ће она бити више индиректна, него директна. Илузија је очекивати да ће због саме афере Вучић изгубити нешто много гласова – ко му је веровао до сада, вероваће и даље – али сигуран сам да је афера Беливук унела доста немира, нервозе, зле крви комешања унутар саме СНС структуре, па се на тај начин, посредно, може негативно одразити и на напредњачки изборни резултат.

Очекујете ли да ће се СНС на свом конгресу ослободити неподобних, или ће избећи стварање доданих непријатеља пред изборе?

– Биће, као и до сада, само много крупних речи и ситних, козметичких промена, по критеријуму апсолутне лојалности и послушности Вођи. Не верујем ни у какво “унутрашње прочишћење”, баш као ни у расцеп или “побуну” унутар СНС-а. А најмање верујем у постојање неког “реформског” и “либералног” напредњачког крила. Па, то је партија састављена од интересија, калкуланата и прагматиста са свих страна политичког спектра. Нема ту никога ко има било какву идеологију, а ако је, стицајем околности, понеко са ставом чак и залутао, одавно је већ скрајнут и одстрањен, или сам побегао је главом без обзира.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 30 август 2021 10:50

